

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Studiekammerater og bekendte

Citation: Kierkegaard, Søren: "Studiekammerater og bekendte", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 , s. 1r. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-b43-txt-shoot-idadc2b515-1163-42b6-83b5-62abe2964cf3.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Efterat have læst i Deres sidste Bog kan jeg ikke andet end sende Dem min hjertelige Taksigelse. Det er jo langt fra at jeg har læst Bogen igjennem, thi den bør læses langsomt, med Andagt og med Anvendelse, ligesom alle Deres senere Bøger, men den hører til de faa Skrifter, der just formedelst Modsætningen passe til os i vor nærværende Tilstand. Naar kun blot Mange, som tale om, hvad Tiden kræver, vilde agte paa dette væsentligste Krav!

Danmark bliver vel snart et fattigt Land, der hverken har Guld eller Sølv, men ved Skrifter som Deres, da ere vi dog rige, ja da kunne vi gjøre Andre, gjøre vore Fjender rige, idetmindste har de slet ikke saadant Noget derude, og jeg veed ingen anden Redning for den uhyre Religionsforvirring i Tydskland og andetsteds end netop saadan oprindelig dyb og riig Tale som den, De fører.

Angaaende Armodens Bekymring for den Dag »imorgen« kan vel Ingen skrive opbyggeligere end De, men der er ogsaa en Armodens Bekymring for den Dag »igaar«, der er en Bekymring ikke for hvad man skal spise, men for det man har spist og - ikke betalt. Denne Bekymring over Gjæld, som man ikke kan betale, ikke blot til dem, som kræve, men især til dem, som tie, men dog selv trænge, denne Armodens Bekymring er af den sværeste Slags og jeg vil ønske, at De engang vil skrive noget ret Opbyggeligt ogsaa derom. Der kan være for meget Sandt og Ædelt i denne Bekymring til at den ligefrem kan regnes til Hedningernes Bekymringer, men en Christen kan dog om ikke saameget ved nogen paa Sorgen selv directe henvendt Tanke (ja denne maa ofte gjøre Bekymringen større), saa i Bønnen overvinde ogsaa denne Bekymring.

Om De end ikke har Tid til at tage imod Besøg, saa antager jeg dog, at De nok kan faae Tid til at læse disse Linier, som jeg følte Trang til at skrive.